

DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 15 listopada 1977 r. | Nr 7 | Poz. 22—24

TREŚĆ

22

ZARZĄDZENIE Nr 21

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 25 lipca 1977 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania tytułu Mistrza Sportu.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz .224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tytuł Mistrza Sportu jest zaszczytnym wyróżnieniem nadawanym dożywotnio zawodnikom zasłużonym w podnoszeniu poziomu sportu oraz krzewieniu postaw godnych naśladowania przez młodzież.

§ 2.

Tytuł Mistrza Sportu jest przyznawany zawodnikowi, który spełnił jeden z następujących warunków:

1) posiadał przez okres co najmniej trzech lat klasę mistrzowską międzynarodową, zdobywając w tym czasie tytuł mistrza Polski indywidualnie lub w zespole,
2) posiadał przez okres co najmniej pięciu lat klasę mistrzowską, zdobywając w tym czasie tytuł mistrza Polski indywidualnie lub w zespole,
3) reprezentował Polskę na Igrzyskach Olimpijskich,
4) dwukrotnie reprezentował Polskę na mistrzostwach świata seniorów,
5) trzykrotnie reprezentował Polskę na mistrzostwach Europy seniorów,
6) ustanowił rekord Europy lub rekord świata seniorów,
7) trzykrotnie — w różnych latach — zdobył tytuł indywidualnego mistrza Polski lub mistrza Polski w grach zespołowych.

§ 3.

1. Tytuł Mistrza Sportu jest nadawany uchwałą Polskiej Federacji Sportu na wniosek zarządu polskiego związku sportowego będącego członkiem Polskiej Federacji Sportu.

2. Wniosek powinien zawierać informację o spełnieniu warunków, o których mowa w § 2, oraz następujące dane o zawodniku: imię, nazwisko, datę urodzenia, przynależność klubową.

3. W polskich związkach sportowych nie będących członkami Polskiej Federacji Sportu tytuł Mistrza Sportu jest nadawany uchwałą zarządu związku.

4. Prowadzenie ewidencji przyznanych tytułów Mistrza Sportu powierza się Polskiej Federacji Sportu.

§ 4.

Zawodnik może być pozbawiony tytułu Mistrza Sportu za przewinienia dyskwalifikujące go jako sportowca. Pozbawienie tytułu następuje w tym samym trybie co nadanie.

§ 5.

Zawodnik, któremu nadano tytuł Mistrza Sportu, otrzymuje odznakę oraz legitymację uprawniającą go do bezpłatnego wstępu na imprezy organizowane w danej dyscyplinie sportu na terenie kraju.

§ 6.

Koszty związane z wykonaniem odznak i legitymacji pokrywane są z budżetu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1977 r.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

23

ZARZĄDZENIE NR 22

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 28 lipca 1977 r.

w sprawie ustalenia maksymalnych norm zapasów materiałowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) i § 79 ust. 2 zarządzenia nr 123 Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1972 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Dz. Urz. Min. Fin. z 1973 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się maksymalne normy zapasów materiałowych w jednostkach i zakładach budżetowych, działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki, podporządkowanych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki oraz terenowym organom administracji państwowej.

§ 2.

Traci moc zarządzenie nr 20 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 31 maja 1972 r. w sprawie ustalenia maksymalnych norm zapasów materiałowych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 19).

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

Załącznik do zarządzenia nr 22 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1977 r. (poz. 23)

WYTYCZNE

w sprawie ustalenia maksymalnych norm zapasów materiałowych.

1. Ustala się maksymalne normy dla zapasów materiałowych:

1) środków żywności — 15 dni,
2) paliwa i opału — 40 dni,
3) części zamiennych do maszyn i urządzeń — 90 dni,
4) pozostałych materiałów działalności eksploatacyjnej — 40 dni,
5) materiałów inwestycyjno-budowlanych — 50 dni.

2. Ustalone w ust. 1 wskaźniki w dniach należy stosować do ustalenia normatywu zapasu materiałów na koniec roku.

3. Wyliczenia normatywu dokonuje się w sposób następujący:

1) planowane na dany rok zużycie roczne danego rodzaju zapasów w ujęciu wartościowym (np. środków żywności) dzieli się przez liczbę 365 dni,
2) uzyskaną w ten sposób wartość planowanego dziennego zużycia danego rodzaju zapasów mnoży się przez ustalony w ust. 1 wskaźnik w dniach i uzyskuje się średni normatyw danego zapasu,
3) analogicznie wylicza się pozostałe normatywy dla grup określonych w ust. 1 i sumuje się łączną wartość zapasu materiałów i przedmiotów nietrwałych, co stanowi łączny normatyw zapasów.

4. Nie podlegają normowaniu (ustalaniu normatywów) następujące zapasy specjalne i sezonowe:

1) zapasy węgla na zimę,
2) zapasy zimowe ziemniaków i warzyw,
3) inne zapasy gromadzone okresowo z przeznaczeniem do zużycia w okresie późniejszym.

5. Zapasy wymienione w ust. 4 są traktowane jako gospodarczo uzasadnione i powinny być finansowane w ramach planowanego stanu środków pieniężnych na koniec roku, stanowiącego 1/12 planowanych rocznych kosztów działalności bieżącej.

6. Planowany stan środków pieniężnych, o których mowa w ust. 5, ma na celu także finansowanie ewentualnego ujemnego salda należności i zobowiązań, jeżeli takie ujemne saldo jest gospodarczo uzasadnione.

7. Przy ustalaniu planu finansowego na dany rok obowiązuje stosowanie niniejszych wytycznych, to znaczy że planowany stan środków obrotowych na koniec roku planowego musi być ściśle zgodny z ustalonym normatywem zapasów, o których mowa w ust. 3 pkt 3, powiększonym o planowany stan środków pieniężnych, ustalony w wysokości 1/12 planowanej rocznej kwoty kosztów działalności bieżącej.

8. Łączny planowany stan środków obrotowych ustalony w planie na koniec roku, o którym mowa w ust. 7, stanowi podstawę rozliczeń z budżetem z tytułu nadwyżek środków obrotowych, dokonywanych zgodnie z obowiązującym systemem jako rozliczenia ostateczne za okres IV kwartału poprzedzającego rok planowy.

24

ZARZĄDZENIE Nr 24

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 3 sierpnia 1977 r.

w sprawie nadania statutu Instytutowi Turystyki.

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Instytutowi Turystyki nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Tracą moc:

1) § 1 zarządzenia nr 18 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 maja 1972 r. w sprawie nadania statutu Instytutowi Turystyki oraz określenia jednostek przejmujących zadania w zakresie turystyki i kultury fizycznej (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 17),
2) zarządzenie nr 1 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 6 stycznia 1976 r. w sprawie nadania statutu Instytutowi Turystyki.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

Załącznik do zarządzenia 24 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 3 sierpnia 1977 r. poz. 24)

STATUT INSTYTUTU TURYSTYKI

Postanowienia ogólne

§ 1.

Instytut Turystyki, zwany dalej „Instytutem”, działa na podstawie:

1) ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41),
2) uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1972 r. w sprawie przekształcenia Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej w Instytut Turystyki (Monitor Polski Nr 26, poz. 146),
3) niniejszego statutu.

§ 2.

Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 3.

Instytut ma osobowość prawną.

§ 4.

Instytut używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła ustalonym dla godła Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pośrodku i napisem w otoku: Instytut Turystyki.

§ 5.

Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

Zadania i zakres działania Instytutu

§ 6.

Zadaniem Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych oraz usługowo-wdrożeniowych w dziedzinie turystyki i wypoczynku, wynikających z programu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.

§ 7.

Do zakresu działania Instytutu należy w szczególności:

1) planowanie i prowadzenie badań naukowych związanych z turystyką i wypoczynkiem,
2) koordynowanie działalności naukowo-badawczej w dziedzinie turystyki i wypoczynku w skali resortu oraz współdziałanie w tym zakresie z innymi placówkami naukowo-badawczymi,
3) współpraca z jednostkami gospodarki narodowej w zakresie wdrażania wyników badań naukowych do praktyki,
4) prowadzenie działalności informacyjnej i wydawniczej,
5) prowadzenie badań nad systemami i programami kształcenia, dokształcania i doskonalenia kadr zatrudnionych w turystyce,
6) doskonalenie zawodowe kadry kierowniczej zatrudnionej w turystyce,
7) współpraca z zagranicznymi instytucjami i organizacjami prowadzącymi działalność związaną z turystyką i wypoczynkiem,
8) wykonywanie innych zadań wynikających z obowiązujących przepisów orez zleconych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

Dyrektor, Rada Naukowa i Kolegium

§ 8.

Organami Instytutu są: dyrektor, Rada Naukowa i Kolegium.

§ 9.

1. Dyrektor Instytutu jest powoływany i odwoływany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Dyrektor kieruje całokształtem działalności Instytutu i jest za nią odpowiedzialny.

3. Dyrektor kieruje Instytutem przy pomocy zastępców, w liczbie nieprzekraczającej trzech, i sekretarza naukowego.

4. Zastępców dyrektora, sekretarza naukowego oraz głównego księgowego powołuje i odwołuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek dyrektora Instytutu.

5. Zastępcy dyrektora, sekretarz naukowy oraz główny księgowy Instytutu kierują z upoważnienia dyrektora powierzonym im zakresem spraw i działalnością podporządkowanych im bezpośrednio komórek Instytutu.

6. Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Instytutu wymagane jest współdziała-

nie dwóch upoważnionych osób, którymi są: dyrektor, jego zastępcy, sekretarz naukowy oraz pełnomocnicy Instytutu w wypadku ich ustanowienia przez dyrektora Instytutu.

7. Instytut może ustanowić pełnomocników uprawnionych do dokonywania czynności prawnych w jego imieniu. Ustanowienie następuje w sposób przewidziany do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych.

8. Pełnomocnicy działają łącznie lub oddzielnie w granicach umocowania, ustalonych w pełnomocnictwie sporządzonym na piśmie.

9. W sprawach wynikających ze stosunku pracy Instytut działa przez jedną z osób wymienionych w ust. 6.

10. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może upoważnić dyrektora Instytutu do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

§ 10.

1. Rada Naukowa jest organem opiniodawczym i doradczym Instytutu w zakresie zagadnień naukowo-badawczych oraz czuwa nad poziomem naukowym działalności Instytutu.

2. Do zadań Rady Naukowej należy w szczególności:
1) inicjowanie i opiniowanie kierunków prac naukowo-badawczych wynikających z założeń rozwoju gospodarki narodowej,
2) rozpatrywanie i opiniowanie wyników prac naukowo-badawczych Instytutu oraz wnioskowanie o sposobie ich wykorzystania i wdrażania,
3) opiniowanie kierunków i systemów kształcenia, dokształcania i doskonalenia kadr zatrudnionych w turystyce,
4) czuwanie nad prawidłowym rozwojem kadry naukowo-badawczej Instytutu,
5) opiniowanie polityki wydawniczej Instytutu,
6) rozpatrywanie innych spraw, w których zgodnie z obowiązującymi przepisami wymagana jest opinia Rady Naukowej.

3. W skład Rady Naukowej wchodzą: przewodniczący Rady Naukowej i członkowie Rady Naukowej w liczbie 20—30, powoływani i odwoływani przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

4. Rada Naukowa odbywa posiedzenia plenarne co najmniej dwa razy w roku. Posiedzenia mogą być zwoływane na wniosek przewodniczącego Rady Naukowej, dyrektora Instytutu, jednej trzeciej członków Rady Naukowej lub na zlecenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

5. Uchwały Rady Naukowej podejmowane są zwykłą większością głosów osób obecnych mających głos stanowiący, z rozstrzygającym głosem przewodniczącego Rady Naukowej w razie równości głosów.

6. Dla ważności podejmowanych uchwał Rady Naukowej wymagana jest obecność najmniej trzech piątych osób wchodzących w jej skład.

7. Szczegółowy tryb pracy Rady Naukowej określa regulamin uchwalony przez Radę Naukową.

§ 11.

1. Kolegium Instytutu jest organem opiniodawczym i doradczym dyrektora Instytutu właściwym do spraw związanych z kierowaniem działalnością Instytutu oraz jego gospodarką i administracją.

2. Zadaniem Kolegium jest opiniowanie i przedstawianie wniosków w szczególności w sprawach:
1) organizacji działalności Instytutu,
2) programów, planów działalności i zamierzeń rozwojowych Instytutu,
3) gospodarki finansowej i administracji Instytutu.

3. W skład Kolegium wchodzą: dyrektor Instytutu jako przewodniczący oraz, jako członkowie, zastępcy dyrektora, sekretarz naukowy, główny księgowy i powołani przez dyrektora kierownicy komórek organizacyjnych, jak również — w miarę potrzeby — inni pracownicy Instytutu.

4. Szczegółową organizację pracy Kolegium określa regulamin uchwalony przez Kolegium.

Struktura organizacyjna Instytutu

§ 12.

1. W ramach Instytutu wraz z oddziałami terenowymi funkcjonują zespoły naukowo-badawcze i komórki usługowo-organizacyjne. Wykaz komórek organizacyjnych Instytutu zawiera załącznik do niniejszego statutu.

2. Oddziały terenowe Instytutu tworzy dyrektor Instytutu za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz po uzgodnieniu z właściwymi terenowymi organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

3. Kierowników oddziałów terenowych powołuje i odwołuje dyrektor Instytutu za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

4. Szczegółową organizację wewnętrzną Instytutu określa regulamin organizacyjny ustalony przez dyrektora Instytutu.

Załącznik do statutu Instytutu Turystyki

Wykaz komórek organizacyjnych Instytutu Turystyki

I. Komórki organizacyjne działalności podstawowej:
  1. Zespoły naukowo-badawcze.
  2. Ośrodek Dydaktyczny.

II. Komórki organizacyjne działalności pomocniczej:
  1. Komórki organizacyjne usługowe:
    a) Ośrodek Informacji Naukowej i Wydawnictw,
    b) Stanowisko do Spraw Współpracy z Zagranicą.
  2. Komórki organizacyjne funkcjonalne:
    a) Dział Spraw Pracowniczych,
    b) Radca Prawny.
  3. Komórki organizacyjne obsługowe:
    a) Dział Nauki,
    b) Dział Ekonomiczno-Finansowy,
    c) Dział Administracyjno-Gospodarczy.

III. Terenowe oddziały Instytutu Turystyki:
  1. Oddział Instytutu Turystyki w Krakowie.
  2. Oddział Instytutu Turystyki w Poznaniu.
  3. Oddział Instytutu Turystyki we Wrocławiu.

Redakcja: Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki — Departament Prawno-Organizacyjny

Administracja: Wydział Administracyjny Departamentu Administracyjno-Budżetowego GKKFiT
00-581 Warszawa, ul. Litewska 2 — skrytka pocztowa 1024

Tłoczono w Zakładach Graficznych „Tamka", Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 888/c/77. 8 000 egz. **Numer indeksu 35573.** **Cena zł 2,50**